

RAVA

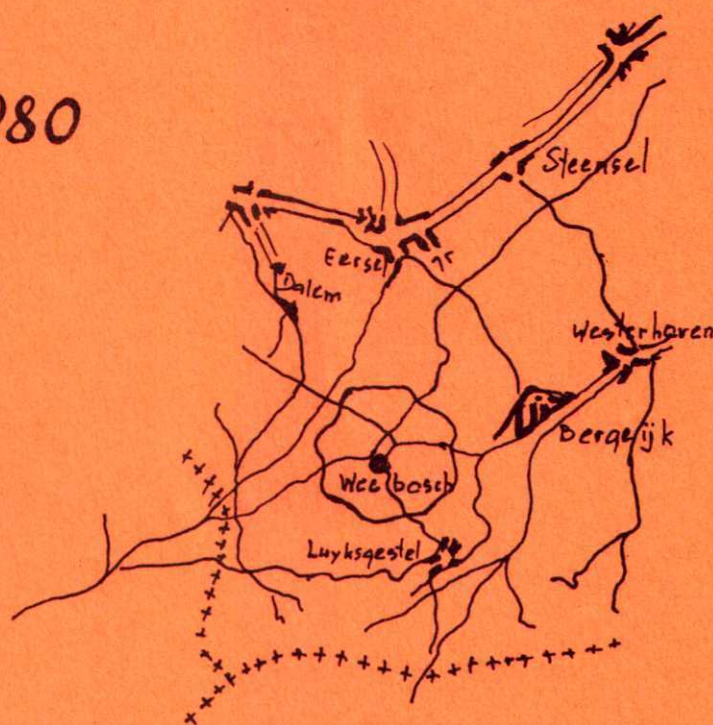
1930 - 1980

ZOMERKAMP 1980

~ De Weebosch ~

5 juli - 12 juli

Voorwoord.

Het is al weer zo'n dikke twee maanden geleden dat de RAVA-schoffies zich naar Berg Eyk begaven om de omgeving aldaar onveilig te maken. Deze twee maanden hebben er echter niet voor gezorgd dat wij ook maar iets van deze grandioze week zijn vergeten. Alles ligt ons nog vers in het geheugen. Mochten er toch nog bepaalde zaken op de achtergrond geraakt zijn dan hopen wij dat dit "RAVAKAMPBOEK" er toe bij zal dragen dat al het vergetene weer naar boven komt. Tevens leek het ons wel leuk om de ouders ook op een andere manier verslag uit te brengen van dit zomerspektakel dan de "sterke" verhalen die zij van hun zoon(en) hebben mogen vernemen.

Wij hopen dat dit kampboekje maar lang mag blijven herinneren aan die schitterende week die we in Berg Eyk hebben doorgebracht.

Paul.

RAVA-KAMP '80.

" Weten jullie het echt heel zeker,.....zou je het echt doen. Is het niet veel te lastig???" Dit waren een paar woorden van iemand binnen de jeugd bij RAVA, die echt wel weet waar hij, wat de jeugd betreft, het over heeft. Het ging hier namelijk over het punt: nemen we de mini's dit jaar nu wel of niet mee. Zoals later zou blijken is het dus positief voor onze kleinste "apen" afgelopen en.....we hebben het geweten. Het woord "Kampschoffie" was wat deze leeftijdsgroep betreft wel degelijk op z'n plaats. Wanneer ik dan van een schoffie spreek is dit helemaal niet negatief gebruikt, ik denk dan echt aan een gezonde RAVA-jongen. We begonnen ons kamp met naar kampbegrippen gemeten een vrij grote groep jongens, waarvan de gemiddelde leeftijd duidelijk lager lag dan die van de voorgaande jaren. Een ander nieuwtje was de hoeveelheid jongens die voor het eerst meegingen met een RAVAKAMP . Ik heb wel gemerkt dat de "nieuwelingen" daar totaal niet onder geleden hebben en dat vooral zij uitblonken in het uitvreten van "rottigheid".

Wanneer je alleen al kijkt naar de eerste kampnacht zie je dat de kleinste apen lang niet alles van hun oudere kampgenoten voor lief namen. Zoals gewoonlijk vindt de eerste nacht een eikelgevecht plaats. Dit was de eerste mogelijkheid voor onze "babies" om te laten zien wat ze waard waren. Nou, dat was niet mis, toen de rook van het slagveld opgetrokken was, vonden we twee gewonden die onder het eikelgeweld gevallen waren. Laten dit nu precies twee jongens van de "ouwe hap" zijn. Toen al wisten we dat er ons nog hele vreemde dingen te wachten stonden. Zoals bij elk RAVAKAMP heb je jongens binnen je groep die er uitspringen. Dit kan zijn op sportief gebied, op het gebied van rottigheid, op het gebied van corvee en ook op het gebied van de dolle dwaze halsofbrekende toeren. Ook dit kamp waren deze apen weer van de partij. Wanneer we eerst naar de sportieve bezigheden gaan kijken zien we als eerste verrassing Pietje Lok die kans zag, de huizenhoge favoriet voor de tafeltennistitel, Ron Rijkhard te verslaan. Een andere opzienbarende prestatie was de marathon van Dennis de Does. Deze te heet gewassen aap liep iedereen van de welpen en mini's gek en zette een zeer knappe tijd neer op het, als gevolg van het kleine beetje regen dat we tijdens de week gekregen hebben, wat lastig geworden parkoers. Tja, en dan zien we, wanneer we toch met die marathon bezig zijn een andere aap op de voorgrond verschijnen, een jongen die de marathon reeds voor de derde achtereenvolgende maal in z'n zak stak, Stephan Martina genaamd. Ook hij liep iedereen zoek. Zoals gewoonlijk hebben we ook mensen die tijdens de onderdelen van de tienkamp

met alles goed meedraaien, zonder ook maar een onderdeel echt te winnen. Dit zijn echter wel vaak de jongens die vrij hoog in het eindklassement eindigen. Een opvallende onopvallende was hierbij Nico Ahuis, die op deze manier kans zag erg hoog te eindigen en zodoende ook met een mooie voetbal naar huis ging. Over de eindoverwinnaars kon dit jaar totaal geen twijfel bestaan. Andre van Kleef won zeer overtuigend bij de kleinste apen en Truus deed hetzelfde bij de oudere schoffies.

Dan heb je tijdens elk kamp er wel een "klein stukkie vullus" tussen zitten. Het RAVAKAMP '80 was daar geen uitzondering op. Dit jaar hadden we zo'n "stukkie vullus" in de persoon van onze jongste en tevens kleinste deelnemer, Martin Storm. Al gauw had ik in de gaten dat deze kleine aap alles in zich heeft om een groot RAVA-schoffie te worden. In het begin van de week was nog niet iedereen overtuigd van Martins kwaliteiten, alle twijfels werden weggenomen toen Peter van Kleef, aan tafel bij moeders, met een rechtse directe knock out ging. Martins nuchtere kommentaar hierop was: "wie niet horen wil, moet maar voelen". Tussen haakjes Peter is een junior.

Gelukkig bestonden er dit jaar totaal geen problemen voor wat betreft het doen van korvee, er was altijd een knaap die zich geheel "vrijwillig" aanmeldde. Hij kende echter één voorwaarde, hij wilde alleen maar afwassen. Oh, U wilt graag weten hoe hij heet.....MOESTAF OVERMARS is zijn naam.

Al schrijvende schieten me steeds meer zaken te binnen die een hoogtepunt vormden tijdens deze week. Het gaat echter te ver om deze weer allemaal aan te halen en trouwens ik denk dat dat ook weer niet eens zo nodig is, omdat jullie ze zelf nog wel onthouden hebben. Voor de een was dat de nachtelijke dropping met Peter van Dijk in de hoofdrol, voor de ander was dat de bingo-avond met een suprematie van Peter Grootsholten, die maar niet genoeg van het winnen kon krijgen, en ga zo maar door.

Ik vind het zo wel welletjes en wil dan ook besluiten met het bedanken van alle jongens die er voor gezorgd hebben dat ook dit RAVAKAMP weer onvergetelijk werd en reeds nu al in de geschiedenisboeken is bijgeschreven. Naast deze jongens hadden we natuurlijk ook nog hun ouders, die het hebben aangedurfd hun zoon een volle week af te staan een beruchte maar desalniettemin erg fijne groep van kampbeulen(in) Lydie, Peter en Rob en onze maitre de cuisine Iggy met z'n maat Nico. Nogmaals iedereen hartelijk bedankt. Het was klasse!!! Tot volgend jaar.

De Kampbeul.

DAT LUST IK NIET

Ieder jaar weer hetzelfde beeld, Ig achter grote pannen van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, en dat alleen voor onze hongerige magen. Een hongerige maag niet te verwonderen trouwens als je van 's morgens vroeg af al aan het sporten bent. Dit alles deed hij echter niet alleen, assistentie van Niko, was ook dit jaar onmisbaar.

Als eerste uit de veren om boterham na boterham te besmeren en te beleggen. Stapels wit en bruin brood gingen er door heen om over de pot thee voor 50 man maar niet eens te spreken. De een had genoeg aan 2 boterhammen en een ander zat op z'n gemak een boterham of 4 weg te werken. Hierbij hebben we de aller kleinste van het kamp nog niet eens mee gerekend. Na de afwas de boodschappen. Nu ik kan U wel vertellen, dat dit iets meer is dan het halfje wit en de liter melk, die U ongetwijfeld wel eens haalt.

Nog maar net terug van de slager en de bakker en het smeren begon weer van voor af aan. Nu ik kan U vertellen, de schoffies vlogen erop af alsof ze de hele dag nog niets te eten hadden gekregen.

Dan kwamen de aardappels al snel om de hoek kijken. Schillen????????? nee gelukkig niet, het pitten nam al genoeg tijd in beslag. Hoewel de hulp van Piet zullen we nooit vergeten.

Maar goed, de aardappels op het gas. Het vlees gebraden de groente op een laag pitje en afwachten maar.

De ene keer om 5 uur en de andere keer om een uur of 6 aan de tafel. Nu ja, we konden er meestal wel een minuut of tien bijtrekken. Dan was Dennis z'n bord weer kwijt, of Vincent z'n lepel of..... Enfin zo konden we nog wel even door gaan, Maar goed dan eindelijk allemaal aan tafel.

Van een aantal was het meestal prijs: "Bah, dat lust ik niet" Maar dan toch maar even proberen, meestal viel het mee.

De smaak was dus goed en eten geblazen.

En voor dit jaar de complimenten, onder het eten was iedereen aan de rustige kant. Dan je lepel opgesnord voor de pudding. Voor de een drie happen, maar voor de ander twee bakjes. Van klein tot groot kon na het eten vertellen, dat alles lekker gesmaakt had.

Een volle maag dus zou met verwachten, ja,, vergeet het maar.

Paul, gaat de winkel nog open? Dit was een zin die ik als ik in bed lag nog hoorde.

Maar goed een week met veel lol. En wat het eten betreft, de ouderen konden nog wel een s een voorbeeld aan onze jongste schoffies nemen, want van hen hebben we weinig last gehad, wat het eten betreft.

Al met al een geslaagde week, waarbij we onze chef de la cuisine niet konden missen.

Lydie.

MENU RAVAKAMP 1980

Samedi le cinq juillet (zaterdag 5 juli)

- pottage aux tomates ou julliene
- Du pain avec- le jambon- du fromage- saucisson-
de la confiture- grêle et les copeaux -
de chocola
- L'entremets - le crème - le Yoguert- les fruits

Dimanche le six juillet (zondag 6 juli)

- pommes de terre avec légumes différentes
(par exemple : des petits pois)
- la viande : du côtelette
- le dessert : la crème fait à la maison

Lundi le sept juillet (maandag 7 juli)

- des pommes de griture
- du hachis
- de la marmalade de pommes
des haricots verts
- une orange ou de la crème

Mardi le huit juillet (dinsdag 8 juli)

- salade de maitre IG
- de pain
- de la glace du bourreau de campement

Mercredi le neuf juillet (woensdag 9 juli)

- u n e g r a n d e s u r p r i s e

Jeudi le dix juillet (donderdag 10 juli)

- le farineux
- les bagatelles
- du lard maigre
- les haricots rouge
- la crème gelee

Vendredi le onze juillet (vrijdag 11 juli)

- une salade russe fabriqué par le chef de cuisine avec:
des tomates, des cornichons, des oeufs
- plus tard au soir un nombre des fins morceaux

We vertrokken op 5 juli vanaf RAVA voor het 17de RAVAKAMP met maarliefs 42 jongens(en wat voor). Grote afwezige was natuurlijk v. Lieshout, die er vorig jaar na 16 jaar een einde aan maakte. Hij keek nog even somber onze kant op, maar we waren niet te vermurven.

De meest opzienbare prestatie leverde die halve zool van een plofkop, die mij op het vorig kamp nog dagelijks met zijn kussen om mijn oren sloeg, hij begint echter al danig op leeftijd te komen. Na de eerste nacht was het al gebeurd met plof. Hij had maarliefs 3 dagen nodig om bij te komen. Het leukste vind ik elk jaar de BIJNAMEN, dit jaar liep het niet zo hard als voorgaande jaren, maar ze waren er wel degelijk. Het eerste figuur waarmee ik begin, dat is meteen de langste van het stel, hij had er zelfs 2. De ene was NEUS vanwege dat sneetje in zijn neus. De 2de bijnaam van Rijk kwam op de helft van de week. Het is moeilijk te begrijpen (in ieder geval voor mij zeker), maar na lang beraad met ene Elbie was de bijnaam er een, die niet langer uit kon blijven, namelijk APPIE HAPPIE.

Er was ook nog een "schoonheid" op kamp en dat was dat jochie van Looye, die een beschadigde wang overhield aan een denneappelgevecht. Hij probeerde met die wang als nog de meisjes van het andere kamp te versieren.

Soul power, soul power dat hebben we de hele week veel gehoord en dat werd alleen gezegd als die jongen van Overmars in de buurt was. Een playboy in de dop deze "Soul man". De power van deze man nam gedurende de week steeds meer af. Maar dat was eigenlijk wel logisch, hij was dagelijks met een theedoek in de keuken aanwezig. Moestafa bedankt. Die breeje jongen van Commissaris is na twaalfen op zijn gezelligs. Nico v. Lieshout noemde hem gauw Klaas, maar is zag in hem meer een nieuwe Tarzan. Dus, filmproducenten opgelet een filmster is coming, niemand anders dan KLAAS TARZAN.

Er was ook iemand op het kamp, die iedereen voor KATER uitmaakte, maar nadat de week vorderde werden de rollen omgedraaid. Of niet, KATER.

De hele leuke bijnaam voor v. Ginkel hoorde ik pas toen ik in het Zuiderpark was, BELLA. Had ik die maar eerder gehoord. Ook ons Wijvie van twee jaar terug werd door Paul keurig van een bijnaam voorzien. Het was me er een, als hij hem zelf hoorde schoot hij telkens in de lach. De bijnaam was (schrik niet) TINUS STRIJKIJZER.

Werd het wijvie vorig jaar winnaar, was het dit jaar opnieuw een wijvie: TRUUSJE. (michel)

Een pracht van een naam voor een wijvie zoals Truusje. Ze heeft ook nog een leuk vriendinnetje (volgens zeggen) Natasja. Ome Marcel, Papa Ron, Opa Arthur en al die andere jongens bedankt voor jullie spontane medewerking.

Peter.

DROPPING groep 3

Toen we op de plaats van bestemming waren gingen we om 23.08 uur weg met onze supergids Ron Rijghard. We wisten niet welke kant we op moesten. "Laten we rechtsaf gaan, want hun gaan naar links": zei de gids. "Bedankt"

Toen we eindelijk bij een paar borden kwamen (na 25 minuten) was het uiteindelijk duidelijk geworden, dat we de andere kant op moesten. We hadden veel snoep meegenomen, dus we gingen wat eten. Maar het scheen binnen een kwartier op te zijn, want Peter van Dijk (die ook nog later in het stuk voorkomt) en onze gids gingen erg tekeer en aten alle nobospritsen van v. Dijk op. Na ongeveer 50 minuten waren we net 100 m. verder dan de plaats waar we gedropt werden. Onze sublieme gids zei recht door dus met twijfelachtige gevoelens om verkeerdt te gaan gingen we toch maar recht door. Het was een lang stuk weg zonder lantaarnpalen. Nadat we op een plein kwamen gingen we wat rusten en zagen borden. We keken en ja hoor Bergeyk stond er ook op. Het bleek nog 5 km te zijn. Eerste plaspauze. Iedereen ging langs de weg staan en na een tijdje kwam er een grote herder aangelopen. Hess zei: "Laten we maar weg gaan", maar onze eigen gids (Appie Happie, nadere informatie Elbers) wist een betere oplossing en gooide een kanonslag op de weg. We liepen hard weg maar gelukkig ging de hond de andere kant op. We luisterden weer naar onze supergids. We kregen weer een lange weg zonder lantaarnpalen en Harold was langzamerhand spraakzamer geworden met 2 x shit, 4 x nee en 1 x nou (voordat hij in slaap viel). Omstreeks 1 uur kwamen we bij een bord Bergeyk nog 3 km. Na een tijdje was Bergeyk nog steeds 3 km. Toen we op een kruispunt kwamen, gingen we weer rusten. We hadden nu wel een beetje pijn, maar we gingen toch maar gauw weer door. Even later liet Rinus Plofkop zijn zaklantaarn vallen, die het gelijk niet meer deed. Eindelijk kwamen we in Bergeyk en op het eind van de weg lagen de meeste jongens al languit op de straat. Op aanwijzing van Appie Happie gingen we rechtsaf. We hoorden erg veel honden. We gingen bij de chocomelfabriek even zitten. Na een minuut of 5 gingen we weer weg op naar het kamp. En ja hoor, na een tijdje begon Rinus Plofkop belletje te trekken en ja hoor ze waren gelijk wakker en toen moesten we nog een sprintje trekken. We gingen moeizaam verder, want "'t slapertje" werd voortgeduwd door Hesskov. Toen kwam Arthur in actie, hij stond in een plas, ging eruit en stond toen in een tweede. We gingen steeds harder lopen en om half vier kwamen we aan. We gingen naar bed en, geeuw, gingen slapen. knor, knor.

Heel groep 3

Harold('t slapertje), de Gids, Plof, Van Dijk,
Marcel en Arthur. Klein Duimpie.

ZATERDAG 5 juli

We moesten om half 11 verzamelen op het RAVaterrein. De bus kwam precies op tijd en moesten we alleen nog maar wachten tot dat de bagage ingeladen was. Hierna gingen we meteen op weg. We kwamen om + half twee aan op de kampeerboerderij van de fam. Schilders in het plaatsje Weebosch dichtbij Bergeyk. De spullen werden uitgepakt en daarna gingen we de boel verkennen (van ome Ig kregen we helemaal niks). Naast ons kamp lag een meisjeskamp (vooral Stephan, Theo en Harold bleven opvallend lang weg. Tijdens het verkennen van de omgeving vonden wij een diepe kuil van minstens 1 $\frac{1}{2}$ meter diep. De jongens van pups I werden al gauw achtervolgd door de jongens van C I en in de kuil gegooid. 's-Avonds gebeurde er ook van alles, men gooide met denneappels, flesjes en blikjes. En van één dennenappel werd Theo de pineut en noemde hem daarom al gauw "schoonheid" en van één van die blikjes werd Rijg de pineut. Peter noemde hem vanwege dat blikje op zijn neus al gauw "NEUS". We gingen iets na twaalfven slapen.

P.S. We aten Friet, Mayonaise en een Frikandel. VOORTREFFELIJK !

ZONDAG 6-juli

Na een korte nachtrust (van 2 tot half 6), stonden wij zondagochtend op. Na het ontbijt begonnen wij aan het eerste onderdeel van de tienkamp, en dat was de 1000 m. De oudere jongens liepen de afstand twee keer en de kleinere jongens liepen één keer. De snelste tijd bij de kleinere was die van Jeffrey Klop met 1.17 hij was daarmee een sec. sneller dan de nummer twee. Bij de junioren en de pups liep Good Old Elbie de snelste tijd met 2.32.

's-Middags werden de eerste rondes van het voetbal- en tafeltennis afgewerkt, toen dat achter de rug was kwam er weer zo'n verrukkelijke maaltijd uit de keuken van Ig.

's-Avonds ging iedereen opvallend vroeg pitten. Wij zijn nu ook een beetje moe dus de mazzel.

MAANDAG 7-juli

Hé, Hé 8 uur. We hebben vannacht heerlijk geslapen, het onderdeel waar we nu mee begonnen was de 80 meter sprint. Zowel Elbie als Rijg liepen deze in een super snelle fantastische wereldrecordtijd van 12,4 sec. André v.Kleef won bij de kleinere in 15 sec. rond. Daarna kregen wij de tweede ronde van het voetbal-en-tafeltennis Tot het moment dat Ig het eten weer klaar had, ANDIJVIESTAMPOT,

Lekker joh, (nou ja). 's-Avonds kregen we ons eerste avondspel, een speurtocht.

Dinsdag 8-juli

Zo hier zijn we weer. Als we naar buiten kijken zien we dat het opnieuw flink regent. Voor ons de tijd om U te vertellen dat Paul vandaag jarig is (waar bleven de kaarten?). Vanochtend (jazz-ker) om klokslag twaalf uur kwamen de pups en de junioren nabeneden om Paulus te feliciteren. Na een hele boel gein, cola en chips (en NATASJA) gingen wij weer bedwaarts. Maar enfin we gaan verder metniksen! Want erwas namelijk de hindernisbaan gepland maar die kon vanwege de regen geen doorgang vinden. Daarom werden de laatste rondens van het tafeltennis gespeeld, waar uiteindelijk de laatste twee overbleven en dat waren: RIJG en inderdaad onze marmot Pietje LOK. In een uiterst spannende finale werd Pietje toch de winnaar van het tafeltennis. Die oen van 'n Peter v.Dijk werd derde en Rudie de Koster werd vierde. Bij de kleinere jongens werd Gerard Starrenburg eerste voor maatje André v.Kleef.

's-Middags kregen we Kogelstoten, Touwtrekken, dribbelen en de onderwaterproof. We aten; aardappelen met doperwten en een Gelderse schnitrel. KORTOM: een lange gezellige fijne dag

P.S.:ER was 's-avond ook nog BINGO.

WOENSDAG 9-juli

Woensdagochtend. Wij kijken naar buiten en het kon er mee door.

Om half elf begonnen we aan de hindernisbaan. Bij de pups won wie anders dan ons TRUUSJE (MICHEL) in de tijd 1.15 min.

's-Middags deden we weinig want het was opnieuw gaan regenen. Om half vier kwamen de Busjes om ons op te halen. We aten bij MOEDERS Patat en een frikandel en kregen ijs toe. 's-avonds was er voor de kleinere BINGO. En voor de ouderen was er een DROPPING. Nico v. Lieshout had overigens uithoudingsvermogen, hij liet Groep I met ons twee eerst naar BLADEL lopen en kwam er toen achter dat we verkeerd liepen. Klasse Nico! Die groep was dus duidelijk als laatste binnen en dat was om 3.45. Nadat Pietje zijn zegje had gedaan, gingen wij rustig naar bed.

DONDERDAG 10-juli

's-Ochtend namen de kleinere het corvee van de oudere over die tot pakweg 12.00 in hun bed bleven.

's-Middags kwam het pijltjes gooien waarbij TRUUS (michel) opnieuw won, doordat ik in de roos gooide. Verder kregen we het ingooien, het verspringen en het verzuipspel. Nou heb je na zo'n

dag natuurlijk wel goed voedsel nodig, dus dacht IGGIE; "Laat ik maar wat klaar maken" en dus aten we aardappelen, sperziebonen en een gehakte bal (oftewel een gehakbal) en pudding toe.

's-avonds was er wederom Bingo en dit keer 'n film vooraf. Sommige jongens gingen vroeg naar bed (zoals ondergetekenden) omdat de volgende dag de MARATHON op het programma stond. TOT MORGEN.

VRIJDAG 11-juli

De laatste vermociende dag wat betreft de tienkamp. De marathon ging voor de kleinere over 4 km. De winnaar was zeer verrassend DENNIS de DOES. Bij de ouderen was die iets langer namelijk 12 km. de winnaar hiervan was dat jochie met die superlongen Stephan Martina. Theo Looye werd tweede, Arthur werd derde en Rijg werd vierde, voordat ik binnen kwam. (Truus)

's-Avonds was er de sluitingsavond waar de vele prijzen werden uitgedeeld. De Winnaar van de tienkamp kreeg van Jac.Burg een complete voetbaluitrusting, dit jaar had Jac. er zelfs een trainingspak bijgedaan. Marcel Elbers werd derde, Rijg werd tweede en eerste werd ik MICHEL v.DONGEN. (alias Truus)

Gele truidrager werd onze kleine vechtersbaas Martin Storm.

Verder waren er ook grappige kado's, toneelstukjes en na lang wachten toch nog een behoorlijk kampvuur. We gingen opnieuw iets na twaalfen slapen.

ZATERDAG 12-juli

Half negen. Rinus komt naar ons toe, en Zegt: "Ik heb heimwee" Vragen wij; "Waarom dan", Weet je wat Rinus zei: "Ik mis mijn Sandra zo" En begint te janken. HUILEBALK. Na dit trieste voorval was rinus de hele dag in een rotbui, tot dat we terug kwamen in het Zuiderpark want toen zag hij zijn Sandra weer (hij was meteen weg!). We gaan weer terug naar 's-morgens. Allemaal onze koffers inpakken en aan de kant zetten. Verder mochten we onze gang gaan. Er werd nog een poging gedaan om een groepsfoto te maken, misschien wel een geslaagde poging. Om drie uur kwam de bus en om vijf uur stonden we in het Zuiderpark.

We hebben het allemaal een leuke gezellige fijne week gevonden. De leiders bedankt en TOT VOLGEND JAAR.

Wie hebben er tijdens de kampweek eigenlijk iets gewonnen???????

Naast de twee schitterende prijzen die beschikbaar waren gesteld door Jacques Burg en Cees van Lieshout , een complete keepers-uitrusting en een schitterend trainingspak, waren er natuurlijk nog veel meer andere schitterende prijzen te winnen. Zo hadden we veel kleinere prijzen voor de Bingo , waar ook nog enkele grotere prijzen te winnen vielen, zoals die schitterende RAVA-sjaal en een voetbal voorzien van een handtekening van Ruud Krol.

Evenals voorgaande jaren viel er weer een gele trui te verdienen. Wat moest je daarvoor doen???? Gewoon een opzienbarende prestatie leveren en er was eigenlijk maar een knaap die dat telkens weer klaarspeelde en dat was....Martin Storm. Even is de trui van z'n schouders geweest, toen Pietje Lok de tafeltennistitel voor zich opeiste, maar de eindoverwinning kon hem voor wat betreft de "gele trui" niet meer ontgaan.

Dit jaar was er voor het eerst in de RAVAKAMP geschiedenis een kleinood te vergeven aan het "kampschoffie '80". Wat deze zaak betreft bestonden er ook geen problemen. Voor de tweede maal was hij h t schoffie van ons kamp....Jeffrey Klop.

Naar wie gingen de medailles die er tijdens de verschillende tien-kamp onderdelen te winnen waren?????

- onderwaterproef	-	Gerard Starrenburg
- ingooien	-	Ron Rijghard
- pijltjesbord	-	Truus
- verspringen	-	Moestafa Overmars
- 1000 m.	-	Jeffrey en Marcel
- kogelstoten	-	Edwin Ledderhof
- sprint	-	André van Kleef
- dribbelbaan	-	Danny Lannooy
- hindernisbaan	-	Truus
- marathon	-	Dennis en Stephan

Dan viel er verder nog een aanmoedigingsprijs te winnen. Robert de Jong was dit jaar de gelukkige.

De tweede prijs in de eindrangschikking van onze kleinste apen werd gewonnen door Nico Ahuis, die een leren voetbal riker werd.

De twee eerste prijzen werden gewonnen door Truus van Dongen en André van Kleef. Truus werd volledig in 't pak gestoken door Jacques Burg, die het duidelijk naar z'n zin had toen hij vernam dat een keeper dit keer met de eer ging strijken. André stond maar wat te glimmen toen hij z'n schitterende trainingspak aan de meute moest showen, gesecondeerd door de schenker van dit eveneens prachtige cadeau Cees van Lieshout. Namens de kampbeulen én natuurlijk de beide winnaars dank ik beide heren nogmaals voor hun gulle gaven.

Paul.

RAVAKAMP '80 SLUITINGSAVONDRIJM

Niko die jongen van Ahuis
had het best naar zijn zin zo ver van huis.

Nummer twee is Steven Bosch
die gek komt op het kamp pas helemaal los.

Tja, dan heb je Cardogan 't is heus
hij is beter bekend als dropneus.

Nummer vier is Klaas Tarzan
die breeje liep altijd achteran.

Ach jee, de Does, die kleine hummel
't leek meer een koekkrummel.

Met Truusje zat het echt wel pluis,
ze voelde zich tussen de jongens aardig thuis.

Dan Peter, die liep tegen de lamp,
hij maakte een foto van een meisjeskamp.

Van Dennis alleen maar gemak,
die was elke dag in de zandbak.

Elbie was geen vrouwtje,
maar een gezellig fijn oudje.

Rudie wat moet je daar nu meer van zeggen,
dan dat hij een uur nodig had om zijn bed goed te leggen.

Henri, die halve zool van van Ginkel,
vroeg alsmaar: Paul, wanneer is de winkel.

Van Grol, dat klein boeffie,
is net een heel klein zoeffie.

Peter Grootsholten oh,oh,oh
dat was de goudvink tijdens de bingo.

Robert de Jong, dat is een stille,
maar hij zou nu al naar zijn tweede kamp willen.

Vincent was helemaal niet karig,
hij deelde uit, want hij was jarig.

Dan krijg je die twee van de Keyzer, twee knapen altijd even stoer
maar wat wil je, het zijn zonen van een groenteboer.

André van Kleef,
was dit jaar vooral bij de tienkamp op dreef.

Zijn broer Peter,
die kon het niet beter.

Oh, daar komt Jeffrey, die kleine vos
dit jaar zocht hij zijn konijnen in het bos.

Weer een knaap van pups I Rudie, die lange
hij was tijdens de late dropping beslist geen bange.

Semmy keek nooit sip
en lachte je toe als Tielse Flip.

Dan krijg je Lannooy, het zijn er twee
deden aan alles netjes mee.

Edwin, de langste van welpen I
stapte met groot gemak over elke barricade heen.

Pietje onze tafeltenniskampioen keek toch wat pips
toen hij verloor aan Niko 5 zakjes chips.

Och nee Theo Looye
met die kwiebus was het zeven dagen klooie.

Stephan, die bruine beer
won de marathon voor de derde keer.

André is pas lid, maar toch
het is al een echt RAVA-joch.

Perry, die andere van van der Meer,
ging altijd op een rustige manier te keer.

Harold droogde altijd af op zijn hurken
dat had hij geleerd bij de turken.

Appie Happie maakte heel wat stennis
toen hij verloor bij het tafeltennis.

Sens de grootste van de twee
zat het ook dit jaar weer niet mee.

Maurice zijn broer, maar niet zijn evenbeeld,
heeft ons deze week geen moment verveeld.

Bij Berry was maar weinig goed,
maar elke keer was het: "Berry het moet".

Een andere kleine aap was Patrick
vooral de oudjes waren daarmee in hun schik.

Arthur dertien jaren pas,
maakt een salto in een lampenglas.

Gerardis weer wat dikker
desalniettemin een enorme driftkikker.

Martin Storm, die kleine dikke,
liep de kruimels van de tafel af te likken.

Josje zat te stralen
bij het vertellen van zijn sterke verhalen.

Rinus spoog zijn gal
door elke kleine aap te gebruiken als boisbal.

Marcel lustte hier geen brood
nog een maand en het is zijn dood .

**GEEN PANIEK
HET IS
VERZEKERD**

BIJ

J.N.BURG

*** ALLE VERZEKERINGEN**

*** FINANCIERINGEN**

*** HYPOTHEKEN**

~ APPELSTRAAT 184
~ TEL. 251991

Wat koop je voor een blessure?

Beter voorkomen én genezen met

B.M.P.-sportverzorging.

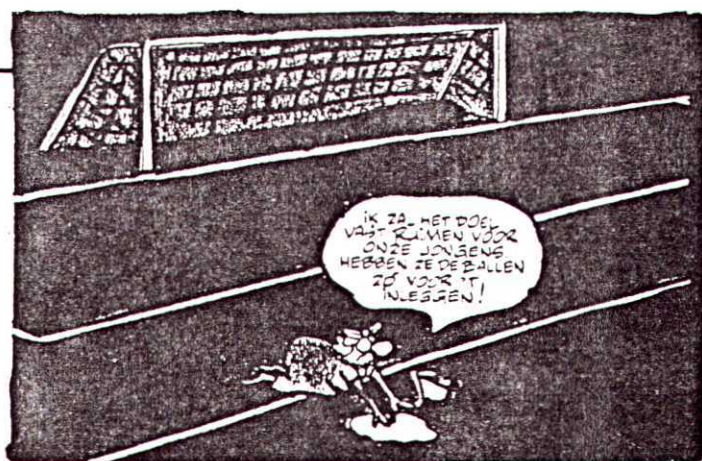
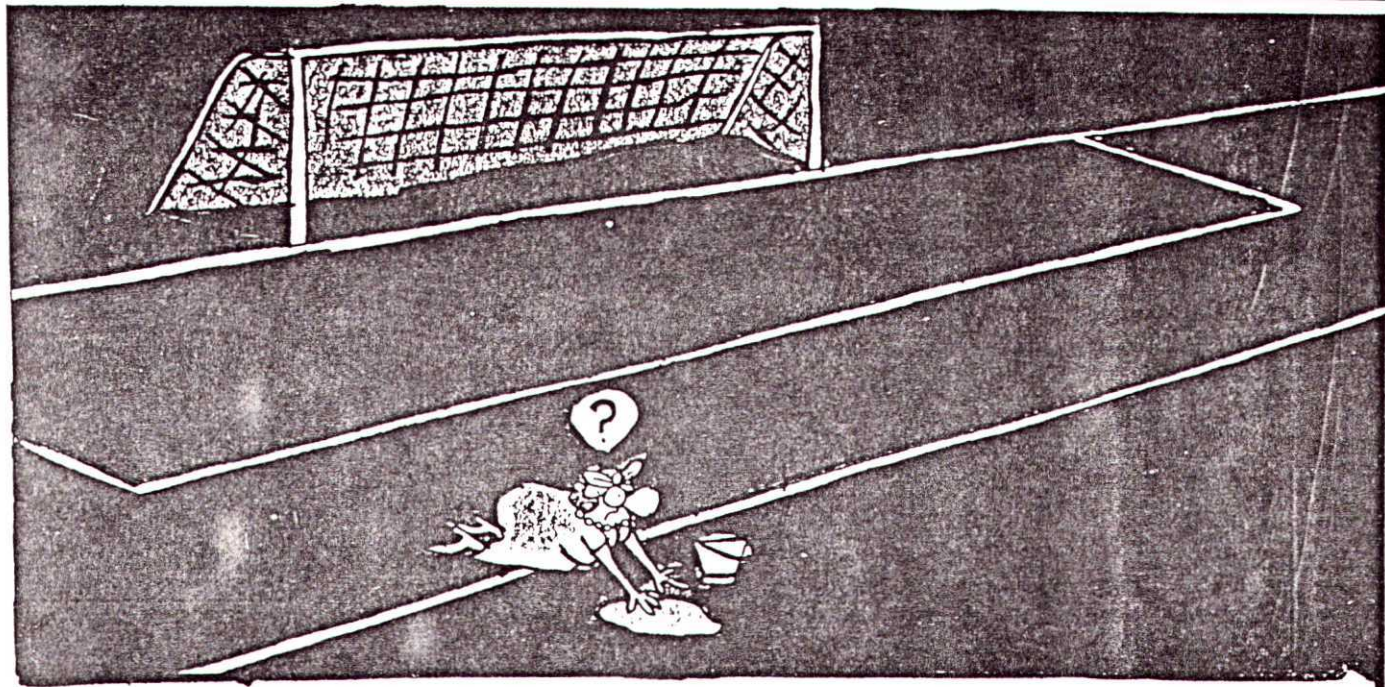
Goed verband. Elastische en niet-elastische
windsels. Warmtepleisters enz.

U VINDT HET BIJ:

DROGISTERIJ STARRENBURG
SCHAARSBERGENSTRAAT 57
TELEFOON 60 72 62.

Fijn hè, zo'n marathon.

Tot volgend jaar.